

Afgørelser – Reg. nr.: 00108.00

Fredningen vedrører: Ryget og Nørreskov

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet

Fredningsnævnet

17-03-1924, 21-01-1923

Kendelser

Deklarationer

FREDNINGSNÆVNET >

U D S K R I F T

af

Overfredningsnavnets Forhandlings- og Kendelsesprotokol.

Aar 1924 den 17. Marts afsagde Overfredningsnavnet paa Grundlag af den skriftlige Votering følgende

K e n d e l s e

i Sagen om Fredning af Bøgebevoksninger i Statsskovene Ryget Skov ved Farum Sø og Nørre Skov ved Fure Sø, indanket af Direktoratet for Statsskovbruget:

Under 13. Juni 1923 har Landbrugsministeriet nedsat en Kommission, der bl.a. har faaet den Opgave at undersøge, om visse Partier af de nordsjællandske Statsskove af Naturfredningshensyn eller af Hensyn til Befolkningens Friluftsliv bør undtages fra den regelmæssige forstlige Drift.

Da Overfredningsnavnet finder det hensigtsmæssigt, at Spørgsmålet om, hvorvidt de i den indankede Kendelse omhandlede Bøgebevoksninger bør bevares, ikke endeligt afgøres, forinden den navnte Kommission har afsluttet sit Arbejde og der derefter er truffet Afgørelse angaaende Gennemførelsen af de forslag, som Kommissionen maatte stille, og da det maa antages, at de fornødne Bestemmelser angaaende den fremtidige Drift af Ryget Skov og Nørre Skov paa Grundlag af Kommissionens Forslag vil kunne træffes i Løbet af 3 Aar, vil den indankede Kendelse, der har Hjemmel i Naturfredningsloven af 8. Maj 1917, § 5, være at stadfæste, dog saaledes at Fredningen indskrænkes til at gælde for et Tidsrum af 3 Aar fra denne Kendelses Afsigelse at regne.

Direktoratet for Statsskovbruget, som i Henhold til Naturfredningslovens § 8 af Fredningsnavnet inden den endelige Kendelses Afsigelse burde have været indvarslet til Møde, saaledes at Direktoratet havde faaet Lejlighed til at udtale sig for Fredningsnavnet og til at fremsætte Krav om Erstatning, har for Overfredningsnavnet nedlagt Paastand om, at der, saafremt den indankede Kendelse i sin Helhed stadfæstes, tilkendes Statsskovvæsenet en Erstatning af 29.406 Kr. for Fredningen af Ryget Skov og en Erstatning af 48.610 Kr. for Fredningen af Nørre Skov, saafremt Fredningen begrænses som ovenfor nævnt, har Direktoratet derimod ikke ønsket at fremsætte Krav om Erstatning, idet det dog, for

ogsaa vidt Fredningen efter Forløbet af de 3 Aar skulde blive forlænget, har forbeholdt sig Ret til at rejse Krav om Erstatning ogsaa for de forløbne 3 Aar. Der bliver herefter ikke under nærværende Sag Spørgsmaal om at tillægge Statsskovvasenet nogen Erstatning.

T h i b e s t e m m e s :

Den af Fredningsnavnet for Københavns Amtsraadsreds den 26. Januar 1923 afsagte Kendelse angaaende Fredning af Bøgebevoksninger i Ryget Skov og Nørre Skov stadfæstes, dog saaledes at Fredningen kun vedvarer i 3 Aar fra denne Kendelses Afsigelse at regne.

Se hermed for 4/23

FREDNINGSNÆVNET>

af

Forhandlingsprotokollen for Fredningsnævnet for Københavns Amtsrådskreds.

Den 26. Januar 1923 Kl. 1 Em. afsagde Formanden Dommer J. Rinsen paa Nævnets Vegne i Henhold til stedsrunden skriftlig Votering paa sit Embedskontor Blegdamsvej 6, i Sagerne angaaende Fredning af nogle høje Bøgebevoksninger i Ryet og Nørre Skov saadan

K e n d e l s e :

Foreningen for Naturfredningen har i skrivelser af 28. November og 12. December f.a. henledet Nævnets Opmærksomhed paa, at Statsskovvæsenet har paabegyndt Faldning af de spredt staaende Overstandere af gammel høj Bøgebevoksning i Ryet Skov paa Affaldet mod Syd af det høje Parti kaldet "Taarnet" i Skovens østlige Ende ud mod Farum Sø, og at denne Faldning, efter hvad der forlyder, agtes fortsat de følgende Aar, hvorved Egnens landskabelige Skønhed vil lide ubdelelig Skade. Foreningen har derhos andraget om, at Nævnet i Henhold til Fredningslovens § 5 ved Kendelse vil træffe Bestemmelse om Fredning af det nævnte Omraade, saaledes at dets nuværende Tilstand i den omhandlede Henseende bevares uforandret, i hvert Fald inatil der, eventuelt efter Drøftelse i en dertil nedsat Kommission er truffet endelig Bestemmelse om den fremtidige Drift af de nordsjællandske Statsskove med Hensynstagen ikke blot til det økonomiske Udbytte af disse, men ogsaa til deres Skønhedsvardi for Befolkningen.

Endvidere har samme Forening i skrivelser af 29. d.M. og 10. d.M. paakaldt Nævnets Virksomhed i Anledning af, at Statsskovvæsenet da havde paabegyndt Hugst af det eneste tilbagestaaende Stykke gammel Højskov i Nørreskov ved Furesøen.

I Anledning heraf har Nævnet taget Forholdene paa de nævnte Skovarealer i Øjesyn. I Ryet Skov drejer det sig om et 4-5 ha stort Areal, hvoraf Storstedelen endnu bærer en sluttet Bevoksning af 200-250 Aar gamle Bøge, medens der paa en mindre Del paa Affaldet fra "Taarnet" ned mod Mosedraget Sækken, der fra Farum Sø's sydlige Bred skæres sig ind mod Sydøst, findes spredt staaende Overstandere af gamle høje Bøge med 3-4 aarige Bøgekultur imellem.

Ved Nævnets Møde paa Stedet den 5. f.M., hvor Skovrider Piper efter Indvarsling var kommen til Stede paa Statsskovvæsenets Vegne, tra:

Nævnet i Medfør af Fredningslovens § 6, 2. Stk. bestemmelse om, at den paabegyndte Hugst af de omhandlede Overstandere foreløbig skulde stilles i Bero, hvorom der paa stedet blev givet Skovrilleren Meddelelse.

I Nørreskov er der Spørgsmaal om et ca. 10 ha stort Areal, paa Skovvasenets Kort betegnet som Afdeling 45 og som strækker sig over et stærkt bakket Terrain, der øst for Landevejen falder ned mod Skranten til Åresø og mod en lille Dal ("Dybedal"). Affaldet ned mod denne for faa Aar siden afdrejet og paany tilplantet med ung Bøgekultur, at der endnu staa ca. 30 høje og meget slukke spredte Overstander tilbage. Resten af Arealet er endnu bevokset med sluttet Højskov Bøge. I den førstnavnte Del var der i de sidste Dage af 1922 paabegyndt Hugst af de omtalte Overstandere, hvoraf der ved Nævnets Besigtigelse den 7. d.M. fandtes faldet 3, men denne Hugst standsede ved en af Nævnets Formand efter Naturfredningsforeningens Begæring 29. d.M. i Henhold til Fredningslovens § 6 afsagte foreløbige Kendelse, hvilken Kendelse er stadfæstet af det samlede Navn i Møde af 7. d. I den tilbageværende sluttede Bevoksning er der endnu ikke foretaget nogen Hugst i Aar, men det blev angivet Nævnet, at det paatanktes hugget i Løbet af de nærmeste Aar.

Som Grund til de saaledes paabegyndte Hugster er der fra Statskovvasenets Side anført, dels at de er Led i den for de paagaaende Skove gældende Driftsplan, dels at Mensynet taler for at udvinde det mulige økonomiske Udnytte af Skovene nødvendigvis hugsten, dels endelig forsaavidt angaar Ryet Skov, at der ikke andetsteds i Distriktet kan skaffes det nødvendige Gavntre til baredelse af nogle dette paahvilende Deputater, der er opgivet at andrage ca. 50 Rm. aarlig.

Nævnet, der iøvrigt ikke drister sig til at diskutere de af Statskovvasenet saaledes anførte Betragtninger, hverken i deres Almindelighed eller med Mensyn til deres anvendelse paa de heromhandlede Skovstrækninger, kan imidlertid ikke betragte dem som afgørende i denne Sag.

Foruden de økonomiske og andre saglige Vardier har Landets Skove en aandelig Vardi, der vel ikke kan maales i Penge, men som for det store Flertal af Befolkningen uden tvivl vil staa jævnyrdes med hine, nemlig den Skønhedsvardi, de besidder, ikke blot i kunstnerisk Henseende, men ogsaa for den umiddelbare Tilfredsstillelse af den almindelige Befolknings Trang til at nyde den frie Natur, og det danske

Landskabs Skønhed. Ved Udskillelsen af Lystskovdistriktet som et Omraade for særlige Driftsprinciper er dette Hensyns Berettigelse i sin Tid anerkendt fra Statens Side, men siden da er med de stærkt øgede Færdsmidler det Omraade, hvorpaa navnlig Hovegaardens store Befolkning til Staaighed søger sin Trang i den nævnte Henseende tilfredsstillet, udvidet i høj Grad, og dette gælder i ganske særlig Grad om den overordentlig naturskønne Egn omkring Bure So og de derom grupperede Bagsværd-Farum m.m. Søer, der med de for hver især ejendommelige Træk er i høj Grad repræsentative for dansk Naturs landskabelige Skønhed.

Navnet maa tillægge Hensynet til at bevare denne Naturskønhed mod væsentlig Forringelse en overordentlig Vægt; der er allerede i en Aarrække sket megen og uoprettelig Skade i saa Henseende ved den Hugst, som i Kraft af den gældende Driftsplan har fundet Sted, og den af Statskovvæsenet nu paatænkte Modhugning af de tilbageværende Partier af gammel Højskov i "Lyet Skov ("Taarnet") og i Nørreskov vil efter Navnets Skøn afgørende forandre og forringe Landskabets karakterfulde Skønhed paa begge Steder. Navnet finder saa meget mindre Betænkelighed ved at tage den fremkomne Begæring om Fredning af disse Partier til Følge, som de paagældende Arealers relativt ringe Størrelse i væsentlig Grad maa forringe de økonomiske og andre saglige Betænkeligheder ved at undtage dem fra den planmæssige Hugst.

I Henhold til det anførte vil de omhandlede Arealer i Hælfør af Fredningslovens § 5 være at frede saaledes at de bevares uforandrede i deres nuværende Tilstand.

Forsaavidt der, som af Naturfredningsforeningen ansøgt af Regeringen maatte blive neansat en Kommission til Drøftelse af de særlige Forhold ved de nordsjællandske Statsskove og Udarbejdelse af en ny Driftsplan for disse, finder Navnet det naturligt at begrænse Gyldigheden af den saaledes foreskrevne Fredning, indtil en saadan ny Driftsplan er tilvejebragt.

Endelig bemærkes, at der ikke under Forhandlingerne om den foreliggende Sag er fremkommen nogen Paastand om Fastsættelse af en Erstatning for mulig Forringelse af Statskovvæsenets Indtægt af det heromhandlede Skovdistrikt eller forelagt Navnet nogen Oplysning til Beregning af en saadan Erstatning, og at der derfor ikke bliver Tale om Tilkendegivelse heraf.

T h i e r a g t e s:

De oven ommandlede Bevoksninger af gamle Bøge i Ryet Skov og Nørre Skov bør indtil videre fredes, saaledes at de bevares uforandrede i deres nuværende Tilstand.

John Finsen.